

rørende Thorshavn Havneanlæg var hos Thorshavn Kommunes Repræsentant og Ministeriets sagkyndige, der dels hver for sig, dels samlede har været til mundtlig Konference med Udvalget. Altsaa, med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse, hvad der efter Betænkningen er oplyst i Udvalget: „Formanden for Thorshavn Byraad udtalte under de to Foretræder bestemt, at Dækmolen maa anlægges, mest af Hensyn til Motorbaadernes trygge Overvintring under Ejernes Tilsyn, men ogsaa af Hensyn til Losning af Fangst og Indladning i de almindelige færøske Fartøjer, medens Byraadet ser med Skepsis paa Dampskibsanlægspladsen, saavel under Hensyn til dens Nytte overhovedet (Routebaade, Fragtdampere o. l.) som under Hensyn til dens Placering ved Thinganæs, hvor der ikke antages at blive rolig Anlægsplads ved visse Vind- og Strømretninger, og endelig fordi Adgangsvejene landværts fra Anlægspladsen til Byen er saare vanskelige. Havneingeniørernes og Vandbygningsvæsenets Standpunkt er det diametralt modsatte: dersom det ikke er Meningen at gøre Thorshavns Havn til en Trafikhavn med Dampskibsanlægsplads, Kørekajer, Adgangsvej etc., anser de Omkostningen ved Anlæg af Dækmolen for aldeles uforholdsmæssig, navnlig fordi Motorfartøjernes Overvintring allerede nu er forsvarlig, om end ikke under Ejernes umiddelbare Opsyn.“ Jeg skal ikke føje et eneste Ord hertil. Det vil være ganske indlysende for samtlige Tingets Medlemmer, hvad det er for en Hvepserede at stikke Haanden i for Staten, under disse Omstændigheder at beslutte at overtage Thorshavns Havn og drive den videre, thi at der bag ved Vandbygningsvæsenets Fremstilling ligger økonomiske færingske Interesser, der er i diametral Strid med de færingske Interesser, som kom til Orde gennem Thorshavn Byråds Fremstilling, vil være indlysende for alle.

Hertil kommer saa, hvad Staten paatager sig ved at overtage Havnen: den moralske Forpligtelse til at opretholde den som Trafikhavn og — for saa vidt det viser sig, at Dækmolen, hvad der jo er al Grund til at tro, naar man tager Hensyn til den Længde, den er projekteret at skulle have, ikke vil give Ro i Øster Vaag — en moralsk Forpligtelse til yderligere at forlænge den mod Vest, og endvidere, hvad Staten i en ganske uoverskuelig Udstrækning indlader sig paa med Hensyn til selve den almindelige Vedligeholdelse.

Naar henses til alt dette, maa jeg sige, at ifald det er rigtigt, hvad der er blevet antydnet for mig, at Udvalgets Modstand — det kan nemlig slet ikke nægtes, at det til at begynde med var stor Tendens til at følge det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen) og mig — sluttelig beror paa, at Trafikministeren eller maaske snarere Trafikministeriet har sat sig imod en Ordning ad kommunal Vej, saa mener jeg at turde sige, at vort Ændringsforslag bedre værner det kommunale Selvstyre, idet vi ikke indlader os paa at paalægge en Kommune store Bekostninger til et Anlæg, som de ser saa skeptisk paa, som Thorshavns Bystyre ser paa Kajanlægget, og at vi bedre værner Statskassen ved at begrænse dens Udgifter til en bestemt Sum, selv om den er rundelig, og selv om den er større end den, som Flertallet tænkte paa at give til et enkelt Anlæg, ved at befri den for den moralske Pligt til Vedligeholdelse og for, hvad mulig nødvendige Udvidelser maatte medføre. Dertil kommer yderligere, at Thorshavn Kommune, vel vidende, hvad den gaar ind til i Retning af sit eget Ansvar, vel vidende, at Statskassen ikke paatager sig mere end at give den faste Sum, da Kommuneraadet kom til Kundskab om Mindretallets Stilling, uden vor Medvirkning erklærede det, Mindretallet vilde, for at være at foretrække fremfor en hvilken som helst af de andre Ordninger. Dertil kan man ikke svare, som det er blevet svaret mig, at nu har Thorshavn Kommune i saa mange Aar anmodet om, at dens Havn maatte blive overtaget af Staten, og naar det saa kommer til Stykket, foretrækker den, at den bliver kommunal, thi Forholdet har været et ganske andet tidligere. Thorshavn Kommune har ingen. Sine tidligere tænkt sig Muligheden af, at der vilde komme en Ordning, hvorved Havnen kunde vedblive at være kommunal, selv om den havde paataget sig yderligere Vedligeholdelsesudgifter, end den ellers havde tænkt sig. Endnu yderligere har jeg at bemærke: Er det Flertal, der har dannet sig om Ændringsforslag Nr. 2, enigt i, hvad dette betyder? Jeg har i Udvalget sagt, baade til Trafikministeren og det ærede Medlem for Færøerne (Effersøe), at jeg, som den bestemte Modstander jeg er af Underforstaaelser og vage Udtryk, der kan fortolkes paa forskellig Maade, er mod den Udtryksform, Flertallets Ændringsforslag har faaet, og jeg kan ikke fri hverken Trafikministeren eller det ærede Medlem for Færøerne for her i Salen at fjerne den